

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

חגיגה-אין דורשין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אלו תשע מאות ושבעים וארבע דורות שקומטו להיבראות קודם שנברא העולם ולא נבראו, עמד הקדוש ברוך הוא ושתלן בכל דור ודור, והן הן עזי פנים שבדור.	תניא, אמר רבי שמעון החסידי:	◇	■									
אשר קמטו - לברכה הוא דכתיב, אלו תלמידי חכמים שמקמטין עצמן על דברי תורה בעולם הזה, הקדוש ברוך הוא מגלה להם סוד לעולם הבא, שנאמר (איוב כ"ב) נהר יוצק יסודם.	ורב נחמן בר יצחק אמר:	◇	■									
בר אריא תא, אימא לך מילתא מהני מילי מעליותא דהוה אמר אבוך: כל יומא ויומא נבראין מלאכי השרת מנהר דינור, ואמרי שירה ובטלי, שנאמר (איכה ג') חדשים לבקרים רבה אמונתך.	אמר ליה שמואל לחייא בר רב: [רב]	◇	■									
ופליגא דרבי שמואל בר נחמני, דאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן: כל דיבור ודיבור שיוצא מפי הקדוש ברוך הוא נברא ממנו מלאך אחד, שנאמר (תהלים ל"ג) בדבר ה' שמים נעשו וכרוח פיו כל צבאם.	[רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:]	◇	■									
כתוב אחד אומר (דניאל ז') לבושה כתלג חזר ושער ראשה כעמר נקא, וכתוב (שיר השירים ה') קוצותיו תלתלים שחרת כעורב										;	◇	
לא קשיא: כאן בישיבה, כאן - במלחמה.										!	◇	
אין לך נאה בישיבה אלא זקן, ואין לך נאה במלחמה אלא בחור.	דאמר מר:									!	◇	
כתוב אחד אומר (דניאל ז') כרסיה שביבין דנור וכתוב אחד אומר (דניאל ז') עד די כרסון רמיו ועתיק יומין יתב											;	◇
לא קשיא: אחד לו ואחד לדוד.										!	◇	
אחד לו ואחד לדוד, דברי רבי עקיבא.	כדתניא: [ר"ע]	◇	■							!	◇	
עקיבא עד מתי אתה עושה שכינה חול' אלא: אחד לדין ואחד לצדקה.	אמר לו רבי יוסי הגלילי:	◇	■								◇	
קיבלה מיניה או לא קיבלה מיניה?										^		
אחד לדין ואחד לצדקה, דברי רבי עקיבא.	תא שמע: [ר"ע]	■	!	◇							◇	
עקיבא מה לך אצל הגדה? כלך מדברותיך ולך אצל נגעים ואהלות. אלא: אחד לכסא ואחד לשרפרף, כסא - לישוב עליו, שרפרף - להדום רגליו, שנאמר (ישעיהו ס"ו) השמים כסאי והארץ הדם רגלי.	אמר לו רבי אלעזר בן עזריה:	■	◇								◇	
שמונה עשרה קללות קילל ישעיה את ישראל, ולא נתקררה דעתו עד שאמר להם המקרא הזה (ישעיהו ג') ירהבו הנער בזקן והנקלה בנכבו.	כי אתא רב דימי אמר:										■	◇
שמונה עשרה קללות מאי ניהו											^	
דכתיב (ישעיהו ג') כי הנה האדון ה' צבאות מסיר מירושלים ומיהודה משען ומשענה כל משען להם וכל משען מים. גבור ואיש מלחמה שופט ונביא וקסם וזקן. שר חמשים ונשוא פנים ויועץ וחכם חרשים ונבון לחש. ונתתי נערים שריהם ותעלולים ימשלו בהם וגו'.											!	◇
משען - אלו בעלי מקרא											■	◇
משענה - אלו בעלי משנה, כגון רבי יהודה בן תימא וחביריו.											■	◇
חד אמר: שש מאות סדרי משנה, וחד אמר: שבע מאות סדרי משנה.	פליגו בה רב פפא ורבנן:										■	!
כל משען להם - אלו בעלי תלמוד, שנאמר (משלי ט') לכו לחמו בלחמי ושתו בין מסכתי											■	!
וכל משען מים - אלו בעלי אגדה, שמושכין לבו של אדם כמים באגדה.											■	!
גבור - זה בעל שמועות											■	!
ואיש מלחמה - זה שיודע לישא וליתן במלחמתה של תורה.											■	!
שופט - זה דיין שדן דין אמת לאמיתו											■	!
נביא - כמשמעו											■	!
קסם - זה מלך, שנאמר (משלי ט"ז) קסם על שפתי מלך											■	!
זקן - זה שראוי לשיבה											■	!
שר חמשים - אל תקרי שר חמשים אלא שר חומשין, זה שיודע לישא וליתן בחמשה חומשי תורה.											■	!
שר חמשים - כדרכי אבהו.	דבר אחר:										■	!
מכאן שאין מעמידין מתורגמן על הצבור פחות מחמשים שנה.	דאמר רבי אבהו:										■	!

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

חגיגה-אין דורשין		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
ונשוא פנים - זה שנושאים פנים לדורו בעבורו, למעלה - כגון רבי חנינא בן דוסא, למטה - כגון רבי אבהו בי קיסר.										■	!	◇	יד.		
יועץ - שיועד לעבר שנים ולקבוע חדשים										■	!	◇	יד.		
וחכם - זה תלמיד המחכים את רבותיו										■	!	◇	יד.		
חרשים - בשעה שפותח בדברי תורה הכל נעשין כחרשין										■	!	◇	יד.		
ונבון - זה המבין דבר מתוך דבר										■	!	◇	יד.		
לחש - זה שראוי למסור לו דברי תורה שניתנה בלחש.										■	!	◇	יד.		
ונתתי נערים שריהם										■			יד.		
מאי ונתתי נערים שריהם										^		◇	יד.		
אלו בני אדם שמונעין מן המצות.	רבי אלעזר:									!		◇	יד.		
ותעלוים ימשלו במ										■		◇	יד.		
תעלי בני תעלי.	רב אחא בר יעקב:									■		◇	יד.		
ולא נתקרה דעתו עד שאמר להם ירהבו הנער בוקן (והנקלה בנכבד) - אלו בני אדם שמונעין מן המצות, ירהבו במי שממולא במצות כרמון												■	◇	יד.	
והנקלה בנכבד - יבא מי שחמורות דמות עליו וירבהו במי שקלות דמות עליו כחמורות.												■	◇	יד.	
אפילו בשעת כשלונה של ירושלים לא פסקו מהם בעלי אמנה, שנאמר (ישעיהו ג') כי יתפש איש באחיו בית אביו (לאמר) שמלה לך קצין תהיה לנו, דברים שבני אדם מתכסין כשמלה ישנן תחת ירך	רב קטינא:											■	◇	יד.	
(ישעיהו ג') והמכשלה הזאת												■		יד.	
מאי והמכשלה הזאת?												^		יד.	
דברים שאין בני אדם עומדין עליהן אלא אם כן נכשל בהן, ישנן תחת ירך												!		יד.	
(ישעיהו ג') ישא ביום ההוא לאמר לא אהיה חבש ובביתי אין לחם ואין שמלה לא תשימי קצין עם.												■	◇	יד.	
ישא, אין ישא אלא לשון שבועה, שנאמר (שמות כ') לא תשא את שם ה' אלהי												■		יד.	
לא אהיה חבש, לא הייתי מחובשי בית המדרש												■		יד.	
ובביתי אין לחם ואין שמלה - שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד.												■		יד.	
ודלמא שאני התם, דאי אמר להו גמירנא - אמרי ליה: אימא לן												ז		יד.	
הוה ליה למימר גמר ושכח												!		יד.	
מאי לא אהיה חבש - לא אהיה חובש כלל.												!		יד.	
איני?												ז		יד.	
לא חרבה ירושלים עד שפסקו ממנה בעלי אמנה, שנאמר (ירמיהו ה') שוטטו בחוצות ירושלים וראו נא ודעו ובקשו ברחובותיה אם תמצאו איש אם יש עשה משפט מבקש אמונה ואסלה לה,	והאמר רבא:											■	ז	◇	יד.
לא קשיא: הא - בדברי תורה, הא - במשא ומתן. בדברי תורה - הווי, במשא ומתן - לא הווי.												!		יד:	
מעשה ברבן יוחנן בן זכאי שהיה רוכב על החמור, והיה מהלך בדרך, ורבי אלעזר בן ערך מחמר אחריו.	תנו רבנן:												○	◇	יד:
אמר לו: רבי שנה לי פרק אחד במעשה מרכבה													○		יד:
אמר לו: לא כך שנית לכם: ולא במרכבה ביחיד אלא אם כן היה חכם מבין מדעתו?													○		יד:
אמר לו: רבי, תרשיני לומר לפניך דבר אחד שלמדתי.													○		יד:

disputants-חולקים ◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

חגיגה-אין דורשין		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
אמר לו: אמור.															o
מיד ירד רבן יוחנן בן זכאי מעל החמור, ונתעטף וישב על האבן תחת הזית.															o
אמרלו: רבי, מפני מה ירדת מעל החמור?															o
אמר: אפשר אתה דורש במעשה מרכבה, ושכינה עמנו, ומלאכי השרת מלוין אותנו, ואני ארכב על החמור?															o
מיד פתח רבי אלעזר בן ערך במעשה המרכבה ודרש, וירדה אש מן השמים וסיבבה כל האילנות שבשדה															o
פתחו כולן ואמרו שירה.															o
מה שירה אמרו															^
(תהלים קמ"ח) הללו את ה' מן הארץ תנינים וכל תהמות עץ פרי וכל ארזים הללויה.															!
נענה מלאך מן האש ואמר: הן הן מעשה המרכבה.															o
עמד רבן יוחנן בן זכאי, ונשקו על ראשו, ואמר: ברוך ה' אלהי ישראל שנתן בן לאברהם אבינו כר"א בן ערך שידוע להבין ולחקור ולדרוש במעשה מרכבה. יש נאה דורש ואין נאה מקיים, נאה מקיים ואין נאה דורש. אתה נאה דורש ונאה מקיים. אשריך אברהם אבינו שאלעזר בן ערך יצא מחלצריך.	[רבן יוחנן בן זכאי]														o
וכשנאמרו הדברים לפני רבי יהושע היה הוא ורבי יוסי הכהן מהלכים בדרך, אמרו: אף אנו נדרוש במעשה מרכבה.															o
פתח רבי יהושע ודרש. ואותו היום תקופת תמוז היה, נתקשרו שמים בעבים ונראה כמין קשת בענן, והיו מלאכי השרת מתקבצין ובאין לשמוע. כבני אדם שמתקבצין ובאין לראות במזמזמי חתן וכלה.															o
הלך רבי יוסי הכהן וסיפר דברים לפני רבן יוחנן בן זכאי															o
ואמר: אשריכם ואשרי יולדתכם, אשרי עיני שכך ראו. ואף אני ואתם בחלומי מסובין - היינו על הר סיני, ונתנה עלינו בת קול מן השמים: עלו לכאן, עלו לכאן טרקלין גדולים ומצעות נאות ומצעות לכם, אתם ותלמידים ותלמידי תלמידים מזומנין לכת שלישיית.	[רבן יוחנן בן זכאי]														o
איני?															?
שלשה הרצאות הן: רבי יהושע הרצה דברים לפני רבן יוחנן בן זכאי, רבי עקיבא הרצה לפני רבי יהושע, חנניא בן חנינאי הרצה לפני רבי עקיבא.	והתניא, רבי יוסי ברבי יהודה:														?
ואילו רבי אלעזר בן ערך לא קא חשיב?															?
דארצי וארצו קמיה - קחשיב, דארצי ולא ארצו קמיה - לא קא חשיב.															!
והא חנניא בן חנינאי דלא ארצו קמיה וקא חשיב															?
דארצי מיהא קמיה מאן דארצי.															!
ארבעה נכנסו בפרסד, ואלו הן: בן עזאי, ובן זומא, אחר, ורבי עקיבא.	תנו רבנן:														o
אמר להם רבי עקיבא: כשאתם מגיעין אצל אבני שיש טהור אל תאמרו מים מים משום שנאמר (תהלים ק"א) דובר שקרים לא יכון לנגד עיני.															o
בן עזאי הציץ ומת, עליו הכתוב אומר (תהלים קט"ז) יקר בעיני ה' המותה לחסידי.															o
בן זומא הציץ ונפגע, ועליו הכתוב אומר (משלי כ"ה) דבש מצאת אכל דרך פן תשבוענו והקאתו.															o
אחר קיצץ בנטיעות.															o
רבי עקיבא יצא בשלום.															o
שאלו את בן זומא: מהו לסרוסי כלבא?															^
(ויקרא כ"ב) ובארצכם לא תעשו - כל שבארצכם לא תעשו.	אמר להם: [בן זומא]														!
שאלו את בן זומא: בתולה שעיברה מהו לכהן גדול?															^
מי חיישינן לדשמואל															^

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < story-מעשה O	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ; שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראיה-proof ■
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
חגיגה-אין דורשין	מאן דאמר											
מימרא	דאמר שמואל:											
יכול אני לבעול כמה בעילות בלא דם												
או דלמא דשמואל לא שכיחא?												